

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt. Félévre
2 frt. Negyedévre 1 frt.
Egy szám ára 10 kr.

Hirdetmények:

3 hasábos petitors egyszer
9 kr, többszöri hirdetésnél
7 kr. Bélyegdíj 30 kr.

Nyilt-tér petit sora 12 kr.

ZALAMEGYE

társadalmi, közművelődési és gazdasági hetilap.

A lap

szellemi és anyagi részét
illető közlemények a szer-
kesztőséghez küldendők.

Bérmentetlen leveleket csak
ismert kezeztől fogadunk el.

Kéziratokat nem küldünk
vissza.

A „Zalamegyei gazdasági egyesület“, a „Zala-egerszegi ügyvédi kamara“ és a „Kanizsai járási községi és körjegyzők egyletének“ hivatalos közlönye.

Megjelenik minden vasárnap.

Téli esték.

Az emberi szokások, az emberi igények alakulásai nagyban megváltoztatják az idő különböző szakainak felhasználását is.

A régi patriarchalis korban a tél volt az a csendesebb évszak, amikor a munka láza mintegy alábbszállott s a különböző téren való verejtékezésnek kipihenése következett be.

A téli esték a közfelfogás szerint arra valók voltak akkor, hogy ki ki megfelelő körben, vidám hangulattal, lélekifjító szórakozással eltöltse néhány órát.

Nagyon kedves, poétikus órák is voltak azok. A kiknek élet-eleje még benyult abba a „téli-estés“ szép korbába, mikor az emberi igények szűkebb, de boldogítóbb keretben tartották vágyaikat, bizonyára feledhetetlen emlékül őrizik azoknak a téli-esti együttléteknél édes, pótolhatatlan melegséget.

Néhány bensőbb viszonyban levő család tagjai ma itt, holnap másutt gyültek egybe. A nők elvitték kötésöket, a férfiak pipájokat és külön a nő, külön a férfi-parlament meghányta vetette a világ sorját; volt kedélyes, ártatlan tréfa, jóízű anekdotázás és mindenkor és mindenütt volt: tisztességtudással, illendőséggel párosult fesztelenség. A férfiak a nők előtt talán nem tudtak olyan kifogástalan tánciskolai szabályossággal hajlongani és körülötlük mézes-mázoskodni, mint most; de hogy társalgásukban azért sokalta több volt a nők iránt való figyelem, az erkölcsi tartalmasság: az bizonyos.

Az emberekben általában több volt a higgadt-ság, a nyugalom, a nemes mértéktartás mindenben s ennek volt köszönhető az akkori téli esték bizalmas együttléte is.

Nem volt olyan nagy mértékű az idegesség, a túllicitálás vágya, a semmi kiméletet nem ismerő kritika. Nem külsőségekben keresték az élet és az együttléte becsét; az embereket nem formák, hanem belértékük alapján ítéltek meg. Akkor hát csakugyan meghonosodhatott a társaságokban

az a fesztelenség, mely erkölcsi alapjával bizony-bizony sokkalta többet ért, mint a mostani, minden erkölcsi alap nélkül való feszesség és szaloni kimerítés.

Csak is ily körülmények között volt lehető az, hogy néhány család a tél minden-estéjét együtt tölthette a nélkül, hogy félreértés, mendemonda, rágalom, békéltenség fordult volna elő.

Egyik család tagjai nem azért mentek a másik családhoz, hogy megtudják, kiléssék: minő viszonyok között élnek, hogyan van butorozva lakásuk, mit és miképpen tudnak a vendég elé adni; hanem elmentek azért, hogy — amint mondani szokták — kitarják egymásnak szívöket; elmondja kiki búját, baját vagy örömét; mert a bú annál könnyebb, az öröm annál édesebb, minél több szív osztozik benne.

Ezek a téli esték azonban csak mint édes álomképek, maradtak fenn. Mi már azokhoz ebben a formában nem értünk. A mi szívünk kamrája nincs már ilyen fesztelen, bizalmas, semmitéle külsőséghöz nem tapadó téli estékhez berendezve.

A mi vágyainknak immár „súlyomszárnya támadt.“

A régi téli estéknek homályos képét csak itt-ott, egy-egy faluban találjuk meg. De már úgy járt, mint a megvéhódott leány: kiment a formájából. Rá sem lehet ismerni.

Abban az időben pedig, mikor még virágozott ez a patriarchalis szokás, nem csupán falun teltek így a téli esték, hanem a városokban is.

Most már városokban még csak elmosódott, megfakult képben sincs meg ez a szokás.

Senki sem bolondult meg, hogy tárt karokkal fogadjon hajlékába egy sereg kritikust, akik kérlelhetetlen szemekkel megvizsgáljanak, kilésse-nek mindent ott csak azért, hogy másnap legyen mien rágódnok.

De ha mindjárt akadnának is ilyen jó társadalmi balekok, az emberi igényeket általában sem lehet a téli esték ilyen eltöltésével kielégíteni.

Ma már az emberek nagyobb keretekben akarnak szórakozni.

Ehhez mérten emelkedett városon is, falun is a téli estékhez fűződő igények színvonala.

Városon a társaskörökben, kaszinókban unatkozunk, nagyokat ásétozunk, ha csak valami szenzációs, helyi érdekű esemény, pikáns hír, vagy mendemonda nem hívja föl érdeklődésünket és ki nem zökkent bennünket a mindennapi-ság egyhanguságából. És ha a szó igazi értelmében vett szórakozást akarunk: akkor kellenek hangversenyek estélyek, színi előadások s a t., amiket azután táncnak kell követni. Mindezek minden alkalommal — amint köztudomású dolog — tenger sok pénzt elnyelnek és az élvezett szórakozás soha sincs arányban azzal az összeggel, amibe került; de már nekünk csak így kell; mi így fogjuk föl a téli esték rendeltetését. Itt azután van bőséges alkalmunk a kritikára, meg a kritika kihívására nagyobb keretekben. Bemutathatjuk a magunk ragyogását. Gyönyörködhetünk a szemfényvesztő versenyekben. Egy-egy ilyen kirakatos estélyen elragódhatunk egy hétig. Van alkalom tartalmatlan vagy üres szellemeskedésre. Csinálhatunk sikerült vagy kevesebb sikerült éleket a toalett-figurák fölött. Ezek a mi téli estéink városon.

És a jó falusiak tehetségökhöz és a kínálkozó alkalomhoz mérten valamivel kisebb keretben ugyan, de iparkodnak a téli estéket a városiak után csinálni. Esnek nagyszerű tűzoltó-bálok, olvasókori hangversenyek Gödrén, Pötrétén nagy költséggel, kevés bevétellel vagy defícitell.

Ezek a téli esték azután aránylag igen sok kiadással járnak egyes családokra nézve, a nélkül, hogy akár testre, akár lélekre olyan titító hatással volnának, aminővel a régi egyszerűbb, familiaris téli esték voltak.

Mikor egy-egy, ilyen modern téli esti „szórakozás“ után másnap reggel törődötten felkelünk, azt tapasztaljuk, hogy vidámság, megifjodás helyett valami megnevezhetetlen nyomasztó

A „Zalamegye“ tárcája.

A nyelv.

— Die Zunge, die Sprache. —
(Folyt.)

„A földön pedig kezdetben (t. i. a bábeli zavar előtt) csak egy nyelv és egyféle beszéd vala;“ mondja Mózes a Teremtés könyvében.

Hát végezetre milyen nyelv lesz? . . . A mint egy akol leszen és egy pásztor, ugy az idők végezetekor talán ismét egy nyelv fog lenni, t. i. a volapük!

— Tanár ur, mi az a volapük?

— Az, barátom, egyetemes világnyelv.

— Hol beszélik?

— Sehol!

Rége a latint tartották olyan nyelvnek, melyet az egész civilizált világon megértének; manapság ezt a dicsőséget a német vindikálja magának.

Egy falusi gazda vitt szekéren egy német tudóst; azonban utközben saras helyre jutván, a kátyóba rekedtek.

— Hallottam — szól a gazda — hogy kegyelmed falunkban azt mondotta, hogy a német nyelvvel bárhol lehet utazni.

— Igen, felelé a tudós.

— Nos hát — szól a gazda — száljon le kegyelmed és utazzék vele!

Római utra ment egy jókedvű ur, ki sokat tudhatott, de hogy olaszul semmit sem értett, az bizonyos. Nápolyi kirándulásra elemőzsiát akarván beszerezni, egy üzletben körülnézett. A tüstölt marha nyelvet nagyon szerette s mivel olaszul nem tudott, kiöltötte a nyelvet s ujjával nyiszálta. Az olasz megértette, hogy marha-nyelvet kér és adott neki.

Az angolnyelv eredetét így regélik: Az Isten minden népnek külön nyelvet akart adni. Késsel és ollóval ment az asztalhoz, a hol nagy darab hus volt. A késsel

leszeldelte a nyelveket azoknak, a kik nyelvet kértek és az ollóval megszabta a sajátosságokat. Minden nép kért nyelvet, a francia, a német, még az emberevő is; jutott mindenkinek. Csak az angol nem jött; a kintinban mulatott és addig ivott, a míg a pénzből tartott. Végre nehéz fővel, teljesen rekedten az Isten elé járult. De már nem telt egy igazi nyelvre való. Az Isten azonban segített a dolgon.

— Tudod mit, szólt, a padlón elég hulladék fekszik; fogj belőle vagy fél tucatot és gyurj belőle magadnak nyelvet.

Ugy is történt.

Míg a volapük meg nem honosodik, (?) megdöntetlen igazság marad, hogy: „quot lingvas calles, tot homines valet“, vagyis: a hány nyelvet beszélsz, annyi embert érsz; azonban: „idegen nyelvet tudni szép, de a hazait jól beszélni kötelesség“, — mondja Kazinczy; és a költő szerint: „nyelvében él a nemzet“, . . . no meg a kuklinék, kávénenikék és kolák! (Az anyósokat nem említve.)

Egy apától valaki kérdezte, hogy taníttatja e leányát több nyelvre is? „Nem én, — felelt a kérdezt — asszonyszemélynek egy nyelvé utig elég!“

És még sincs egészen igaz; mert mentől több nyelvet tud egy asszony, annál jobb, legalább bátran beszélhet a hallgatózó cselédek előtt kényes dolgokban, ha mindjárt nem is az údvarlók miatt. (?)

A biblia ezen mondása: „a két nyelvű szájat utá-lom“ ugy értendő, a mint Szt. Máté magyarázza: „a ti beszédeitek legyen: úgy, úgy; nem, nem.“

A bölcsesség könyve szerint: „a harmadik nyelv már sokat főlháborított“, vagyis a fondor nyelv, mely két barát, vagy két párt között egyenetlenséget támaszt.

De eltekintve a professzionátus tudós nyelvészekről, vannak négy, öt, hat nyelvet beszélő laikusok is, férfiak és nők egyaránt; így Nyitraiban, Nagy-Szombatban és Tótságban (Vasmegeye felső része) a papok és a világi intelligencia a magyar, német, tót, latin- és egy része a

francia és angol nyelvet is folyékonyan beszéli; azért aztán a közéletben ilyen mixtum compositum féle diskursus fordul elő:

„Parbleu, mon ami! az ember mindig meliorákat (jobbát) vár és folyvást csak deteriorák (rosszabb) következik; na moj dusa! ha még sokáig így tart, 's ist nicht mehr zum aushalten, — to be sure!“

Hát még mikor egy ilyen soknyelvű hölgy így szól:

— Drága férjem, egy belső hang azt mondja nekem. . .

— A férj (megrémülve) Hogyan?! hát még belső hangod is van? . . .

A tanár kérdi B. tanártól:

— Az ön véleménye szerint, tisztelt kartárs, ki a legjobb nyelvész?

— A feleségem!

„Lingvista úr már öszült,
Mikor végtére nősült,
Azóta sorrad, elvész
Az áldott szívű nyelvész:
Nem bírja azt a nyelvet,
Melyet a nejevel elvett!“

A vő és anyós egymás mellett ülnek a templomban. Az anyós elég hallhatólag olvassa az imádságos könyvből:

„Oh bár volna ezer nyelvem!“

„Meg ne hallgasd uram Isten!“ — sietett a vő

ijedten utána mondani.

A kíváncsiság, — Neugierde, curiositas — minden nyelvben nő nemű ugyan, vagyis a nők sajátosága, (muliebria sunt), de én férfi létemre mégis szeretném tudni, mi történnék akkor a világ folyásában, ha egy asszony 57 féle nyelven tudna beszélni, mint Mezzoffanti József olasz származású bibornok beszélt. . . Én úgy vélem, hogy akkor nem is kellene véres háborút viselni, mert egy ilyen univerzális lingvista hölgy, amazon ruhába felöltözve és csipőre tett kezekkel a front elé kiállva — Mancher, mitrelius és Uchatius nélkül — egy

érzés (talán megbánás vagy ennél is rosszabb) szállja meg szívünket erkölcsi visszahatásul.

Hanem azért egy más alkalommal megint csak újra kezdjük ezt a bámulatos kitarással folyó robotolást.

Igen! Ez a különbség! A régiek a téli estékét egyszerűen bár, de vidáman átélvezték; mi pedig fénynyel, pompával, a ragyogás versenyesével ugyan, de fáradtan, lélek nélkül átrobotoljuk.

A buza és a papiros buza.

Ily címmel Bernát István, a „Magyar Gazdák Szemléje” szerkesztője, láptában alapos tanulmányt tesz közzé, melyet érdekességénél fogva kivonatilag következőkben adunk:

A fejlődés első stadiumában a fogyasztó a termelőtől vásárolja a buzát, amire szüksége van. A gazdasági élet azonban bonyolultabbá lesz. Szükség van közvetítőre, aki fölkeresi a piacot, ahol legolcsóbban vehet s a fogyasztót, aki legdrágábban vásárol. Ez egyénileg jövődelmező, a köznek szempontjából hasznos foglalkozás. Az árak egyenlőségét idézi elő az egyes piacok között.

A haladás azonban itt meg nem áll. Az a szoros összeköttetés, amelybe az egyes országok a vasut, posta és távíró útján jutottak, aránylag kikérülhetlenné tette azt, hogy az árak az egész földkerekségen egy színvonal felé ne törekedjenek. A folyton csökkenő szállítási költségek zavaró hatása napról napra jelentéktelenebbé vált. E mellett a kereskedés fokozódó ambíciójának csekély lett az a hatáskör, amelyet az áraknak ily módon azaz térbelileg való egyenlősítése nyújtott. Vállalkozott arra, hogy előre nyul és megállapítja előre az árakat. Ennek eszköze a határidős üzlet.

A kereskedő megveszi a gazda buzáját azzal, hogy azt ősszel adja át. Ez az üzlet előnyös lehet az adóra; mert nem kell bevárnia az őszi idő eshetőségeit, a kereskedő spekulatív tehetségének pedig az őszi constellatio kiszámítása csaknem mérhetlen tért nyit meg.

Az üzletnek ez a formája husz év alatt, amióta t. i. Amerika, mint buzaexporteur, nagyobb jelentőségre emelkedett, érdekesen módosult. A chicagói és new yorki gabonabörzék körül igen megszaporodott azoknak a száma, akik üzletet akartak csinálni. Bármennyire emelkedett is az eke alá vett terület, azok a milliók, melyeket az amerikai farmer termelt, nem elégtették ki a kereskedők üzletkötési vágyát. A körülmények megszülettek az expedienst, megszületett a határidős üzlet *buzában buza nélkül*. A börzén élők számát nem korlátozák többé a termelés szűk keretei, meg van adva a csaknem korlátlan terjeszkedés lehetősége.

Az a kereskedő, aki őszi határidőre vásárolt, gyakran jutott arra a meggyőződésre, hogy az árak a természet esni fognak vagyis hogy ő nem lesz képes buzáját haszonnal eladni. Miként mentse meg magát a várható veszteségtől? Azon a napon, melyen emberünk így tételődött, a börze látogatói közül sokan voltak hasonló véleményen. Lehetett venni buzát olcsón.

Számtalán tehát magat biztosítani. Volt 10 000 q. buzája utban Európa felé; ezt vette 2 1/2 dollárért meter mázsánként. Eladott ugyanennyit ezen az áron októberre, de csak papiros buzában. Most már nyugodtan alhatott, biztosítva volt. Ha az októberi terminuson a buza ára 2 1/2 dollár fölélt áll, akkor neki a papiros-buzánál meg kell fizetnie a különbséget, azonban ezt a veszteséget a valódi buzánál előt nyereséggel fedezheti. Ha ellenben a buzának ára alább szállott, akkor nyer a papiros buzánál és nem vesz a valódinál; mert várhat vele, míg az árak reá kedvezően alakulnak. Reá nézve tehát kellemesebb, ha az árak a határidőig esnek; mert módjában van olcsó papiros buzát venni, amivel a határidőben lebonyolíthatja engagement-ját. Mivel pedig ez soknak érdeke, könnyen megszületik a mesterséges *baisse* vagyis

az árak csökkentése. Ha azonban a különbségeket kiegyenlítették, a piac a mesterséges nyomás alól felszabadul, az árak, bár rövid időre is, emelkednek. E pillanat, az amikor emberünk a tizezer metermáza buzáján túladhat és nyerni fog akkor is, ha olcsóbban adja el, mint vette; mert a papiros buzánál többet nyert, mint vesztett a valódinál.

Ilykép emberünk minden irányban fedezve van. Reá nézve azonban jobb, ha ez árak koronként esnek; mert ekkor a határidő előtt olcsón veheti meg azt a papiros buzát, mit neki szállítani kell; ellenben ha az árak emelkednek, őt a határidőig is fedezet adására kényyszeríthetnék. Így vannak ezzel spekuláló társai mind. Az ő elemük az áraknak gyors hullámzása, mely végső eredményében csökkenés felé irányul.

Nekik erre van szükségük, nem pedig buzára. Mit is tudnának ezzel csinálni? Nekik a buza, a gazda veritékes munkájának drága gyümölcse, csak ürügy, ok a játéka és a dolgok fejlődése olyan külsős, hogy míg ő megélnék ebből az ürüggyből, a papiros-buza eladott és vett ezer meg ezer metermázájából: az alatt a földművelőnek kezéből kiesik az eke szarva, a föld megszünik jövődelmet adni. A játékosok kelvező esélyeket föltételezve — megélnék abból a *különbségből*, amely az alacsony és magas árak között tennáll. Egyéb nem is kell nekik. Az effectív buzával való veszedést hagyják azokra, akiknek kedve van hozzá. Ez utóbbiak száma azonban a játékosokéval szemben erősen megapad.

Es ez természetes is. A szolid buzaakereskedés ugyanis szakismereteket, sok pénzt, raktárakat és alkalmazottakat igényel, míg a játékos mindezek nélkül meglehet. Csekély tőkéből is fenntarthatja magát, ha az eshetőségeket ki tudja használni. Az ő számuk tehát nagyon megsaporodot arnyira, hogy háttérbe szorították az igazi buzával kereskedőket. A piacokon, amelyek a termelő és fogyasztó jövője fölött határoznak, a játék vált döntő tényezővé. Közgazdasági életünk szilárd alapjai meg vannak bontva. A gabna tőzsdék üzletei ma kevés reális alappal bírnak. Nagy, magasra nyúló és mindinkább terjeszkedő alkotmányt építenek föl egy igen keskeny és meg nem felelő alapra. Természetes tehát, hogy az alkotmány megérzi a legkisebb vihart, kész összeomlani az első erősebb támadásra. A börzék rendkívüli érzékenysége ez alapokra vezethető vissza.

Ezért idéz elő egyetlen hír valószínű pánikot, nem egy esetben összeomlást. Azok az emberek, akik a különbözőzeti játékot űzik, nagyon gyengék. A játék természet és a piac bizonytalansága a régi szolid üzleti erkölcsökben és tőkékben gazdag elemeket nagy részt egészen kiszorítja a piacról.

Az üzlet azonban igazán feltűnően virágzik, aminek igazolásul szolgál az egyes tőzsdék kimutatásai. Így eltekintve az amerikai tőzsdék kimutatásaitól, telemítjük csupán a budapesti tőzsdét, ahol az 1895 ik évben a valódi üzletek az összes kötéseknek csak 8-14%-át tették, míg a többi 86%-ka a kötéseknek papiros buza üzletekre vonatkozott.

Egyre haladva, ki kell fejtenünk, mily alapokra építik a papiros-buza lovagjai az ő kártyaváraikat, ha a természet eredményeit, a kívánat és kínálatot többé nem hajlandók figyelembe venni.

Enlékezzünk csak vissza arra, hogy évek során át a túltermeléssel igyekeztek megfejteni az árak hanyatlását. Oh némely hazugságnak élete igen szívós! Mi ugyan épen nem tudjuk, hol van hát az évről-évre szaporodó fölösleg, amelynek maradnia kellett, de ennek dacára ez az elmélet még is folyton tartotta magát. Ki lehetett mutatni a bevetett terület apadását, sőt a megművelt földek apadó terméseit, a hanyatlásnak oka mind e mellett a túltermelés volt.

Distinguáljunk! Igen, a túltermelés; de nem ez, amit a gazdáknak rónak, hanem az, ami a börze munkája. Nem az a buza nyomja le az urat, ami például az Alföld tekete barázdáin terem, hanem az a buza, amit a játékosok az ő *kötjegyek* alakjában kasszáikban bezárva tartanak s amit végtelenül lehet szaporítani.

Egy nyelvet asszony reggel panaszkodik a férjének, hogy az éjjel kiesett egyik fog.

— Ugy! — felelé a férj, — no akkor az ugyan csak fog örülni, hogy nem kell neki egy kvártélyon lenni a te nyelveddel!

S minthogy az alma nem esik messze a fájától, — igen valószínű, hogy a nyelvet mamácskának — az át öröklés elméleténél fogva — a kedves leánykaja is olyan lesz.

— Nem mondhatod — szól egy nyelvet asszony férjének — hogy leányunk tőlem örökölte fecsegő rossz nyelvét!

— Nem ám — válaszol a férj — mert a mint látom, a tied még meg van.

Egy, szellemessége- és kedélyességénél fogva közkedveltségben álló öreg ur — ki az asszonyi ellenmondás és nyelveskedés miatti félelmében agglegény maradt — igen sok menyegzői ünnepélyre hivatalos volt. — Az esküvő után az új asszonykának többnyire ezt a tanácsot szokta volt adni: „Kedves hugom! miután az oltárnál az ünnepélyes „igen” t elmondotta, ha boldog házasság életet óhajtsz, arra kérem, hogy azt a csunya „nem” et hagyja itthon örökre!”

De sajna! nem így szokott lenni, hanem azt az izgága nem-et bepakolják a stafírung közé és magukkal viszik a férj uram házába és kész a fogékony tapló és pászorja, melybe egy kis szikra hamar belekap és lesz belőle u. n. — szoba tűz, házi esetepaté.

Izaías próféta nyelvét egy tüzes parázzsal megtisztította az Ur; az asszonyok nyelvének is így kellene. Az apostolokról írva vagyon, hogy tüzes nyelvek alakjában rájuk szálla a Szentlélek és (új) nyelveken kezdének beszélni. — Az asszonyokra nem a Szentlélek tüzes nyelve száll, hogy szóljanak, hanem eluttja őket a Szt. Antal tüze, a — méreg, hogy pöröljenek!

Az asszonyi nyelvről az oláhok azt szokták mondani: „bár olyan gyors volna a lába az asszonynak,

Hogy ne volna túltermelés, amikor magának Amerikának börzei is 10-20-szor eladják az egész világ termékét, e mellett pedig Liverpool, Mannheim, Berlin, Bécs, Budapest is megteszik a magukét.

Mivel ily módon az eladó mennyiségek számát tetszés szerint lehet szaporítani: ez az egyetlen körülmény is megfejté, miért hanyatlik a buza ára, amióta a papiros-buzát feltalálták.

Lássuk már most benső szerzetét annak a játéknak, amelynek hatása tönkremenéssel fenyegeti a két világ gazdáit.

A játékot az eladó kezdi. Ajánl 5.000 metermáz a buzát három óra, ektóberi határidőre. Az üzletet megkötik. B. megveszi az A. által ajánlott buzát és másnap eladja C.-nek. A papiros-buza így cirkulál tovább a fölmondásig, amíg egy hosszú lánc keletkezik, amelyet A. kezd meg és Z. zár be. A láncban az elsőt és utolsót kivéve mindenik vevő és eladó is egyuttal. Az első és utolsó azonban csak kap vagy fizet. Ahol effectív üzlet van szó, A. októberben átadja a buzát Z.-nek s az üzlet le van bonyolítva. A különbözőzeti üzleteknél azonban erről szó sincs. Ha a leszámolás napján a buza 8 frton áll, A. pedig 7 frt 50 krért adta el, fizeti Z. nek a *differentiát*, az ötven krajcárt metermázánként s így le van az egész. Ellenben ha 8 frt 20 krért adott el, akkor Z. 20 krt fizet a napi áron felül, azonban a buzát nem veszi és nem adja át egyik sem. Hisz ez a legtöbb esetben nincs is meg. Így állanak elő azután azok az óriási eladások és vételek, amelyek messze meghaladják az egész világ termékét.

A spekulánsok közül egyiknek sincs köze magához az áruhoz. Mennyi a termék, mennyi a fogyasztás, ez keveset nyom a latba. Az a kérdés tulajdonképen, hogy milyen a piac hangulata. Ezt pedig lehet csinálni, csak tudni kell a módját. Tény az, hogy bár a hullámzások nem maradnak el, de az árak évek óta egészben véve hanyatló irányt követnek.

A különbözőzeti játék ellenesei ezt az árhanatlást épen ennek a játéknak róják fel. Ez mások szerint erős tévedés; mert hiszen amennyiszor le, annyiszor föl a a kerék, borura derül, *baisse* re *hausse* következnek. Az árak esése azonban ennek ellent mond.

A budapesti tőzsdé jegyzései szerint 1886. óta 11 éven át 8-szor ősszel az árak alacsonyabbak voltak s csak három esetben volt megfordítva. Lehet-e azután csodálni, hogy a játékosok ezt látva, mindinkább hajlandók *à la baisse* játszani s igazuk is van. A gazda azonban ezt a maga kész árujával nem teheti meg; mert kára világos lenne. Törekvéseivel jóformán egyedül marad a piacon. Csoda-e, ha legyőzik?

A gabonapiacok matadorjai nem engedik, hogy a viszonyok a maguk rendje szerint fejlődjenek, megkísérik azokat a maguk javára módosítani. Igyekeznek emelni az árakat. A végből, hogy az a la *baisse*-re dolgozók munkáját sikertelenné tegyék, *lefoglalják nem csupán a disponibilis készleteket, hanem a termináru* is. Ha ez a vállalkozás sikerrel jár, az árak tényleg emelkednek; mert olcsó áru nem lesz a piacon. Ezt azonban nem könnyen érhetik el; mert maguk részéről az a la *baisse* dolgozók is megtesznek ellene mindent és *anyagi valódi és papiros buzát halmaznak össze a piacon, amennyit csak bírnak*.

Ha pedig arról van szó, hogy az árakat lenyomják, ezt csak nagy mértékben eladással érhetik el. Aminek föltétele, hogy az a la *baisse* spekulánsok kezében sok legyen a valódi vagy papiros-buza. Össze kell tehát szedni, amit csak lehet.

Ha az árak emelése sikerült, az a la *hausse* dolgozók megkezdik az eladásokat és ha készleteiken túladtak, nincs érdekükben, hogy az árakat tartassák. Úgy de a magas árak mindentől a piacra vonják az árut és ennek ára, ha többé nincs, aki a hanyatlást gátolja, a túlkínálat miatt szükségszerűleg esni fog. A spekulánsok tehát úgy az árak emelése, mint csökkentése esetében kénytelenek *anyagi árut fölhalmozni a piacon, ami a valódi szükségletet jóval felülmulja*.

mint a nyelve, hogy elfoghatna egy kis villámot, melylyel reggel a tüzet felgyujtaná.

A férfiaknál temperamentumosabbak levén a nők, nem lehet csodálni, hogy sokan vannak közöttük u. n. kardos menyecskek, kik egyéb dícséretes jó tulajdonságaikkal mellett a perlekedést, nyelveskedést tartják fő virtusuknak.

„Oh jaj, mi szép, oly csintalan,
Rózsás ajkin pör untalan;
— Ó férjütl hamar nem téli,
Kivált az úgy ha nyelvre kél. —
Most kezdé csak honn kis vitát,
Csöröl-pöröl, ver a mit lát;
Férjén a sor, ki zugban ül.” stb. Kisfalady K.

Ha igaz az olasz közmondás, hogy: „la lingua Toscana in bocca Romana”, vagyis: a toscanai nép szájában legszebben hangzik a római nyelv: akkor a költők leírása szerint az enniváló eperajkáról, cseresznye szájacskákról és rózsás nyelvecskékről (ezt már nem szabad megenni) csupa csöppentett színmézről kellene csodogálni, nem pedig holmi csör-pörnek, mely a daráló malomra, pergőrokkára és szélkelepre emlékeztet . . . Ilyen esetben aztán hazugságban maradnak a szegény poéták, (és udvarlók), a kik a nő hangját, beszédét aeolhárfá rezgéséhez, varázstüvola bűbájához és ezüst-csengetyű zengéséhez szeretik hasonlítani, — holott ezek helyett olyan harangga lesz a nő nyelve, a mely nagy-csüörtörtökön és pénteken is szól, bűg-berreg!

„Rózsás ajak, tuskés nyelv”: mily rosszul hangzik ez! Milton angol költő, vakkorában vett nőül egy harpia asszonyt. Buckingham herczeg egykor rózsának nevezte a költő feleségét.

— Színéről nem ítélhetem meg, de hogy tövise van, azt érzem — mondá a költő.

Vagy talán némely nő azt hiszi, hogy jól áll neki, mikor a harag biborrózsákat fest az arcára, villámlo tüzet gyujt szemsugaraiba, felduzzasztja a piros ajkakat és szapora beszédessé teszi a hegyes nyelvecskét?!

polgárolt osztrák magyar nagy armádiát egy maga képes lenni széjjel pörölni és hazakergetni a — nyelvével!

„Lengyel, cseh, tót, horvát, dalmát, morva, szerb, rác; (görög) orosz, oláh, bosnyák, magyar, német és szász:

Ucsezti neki, retirálj,
És hazáig meg se állj!

De a füstnélküli puskaporról nincsenek kibékülve a nők, mért az asszonyi háborúnak kell, hogy legyen: *elösszéllete*, *füstje*, (a pör), dörgése, villámlása és menyköve!

Bölcs Sokratesz ilyen vallomást tesz: „én mióta eszemmel élek, csak három rosszat ismertem a világon: a nyéltant, a szegénységet és a gonosz feleséget. A két elsőt kikerülhettem ugyan, de a gonosz feleséget épen nem.”

És szegény feje nem is kerülte ki, mert midőn felesége Xantippe, pörlekedése elől hazulról menekülni akart, kedves életpárja nem engedte szárazan távozni, hanem az ajton kiléptekor egy amphora (korsó) vízzel nyakon öntötte! — „Ha már dörög és villámlik, — mondá nyugodtan a börtig átázott bölcs — gondoltam, hogy zápor is következik utána.” Még szerencse, hogy a menykövesapás elmaradt, mert az amphorát nem vágta a fejéhez.

Bizony már rég megmondotta Szt. Jeromos: „Ha télen által a házereszek elöntik a házat vízzel, a ház urának ki kell költöznie abból; hasonlóképen ha a gonoszony nyelvet megereszti, kipöröli férjét a házból.”

Ti jámbor férjek! az Üdvözítő mondása szerint: „imádkozzatok, hogy futástok ne legyen télen, avagy szombaton, (éjjel) nehogy úgy járjatok, mint Petőfi „Ambrus gazdája”, kit:

„a felesége
Éjjel kivetett a ház elébe!”

De a példabeszédek könyve szerint, mégis: „jobb a padlás szögletében ülni, jobb a pusztaságon lakni, jobb oroszlanál és sárkánnyal együtt tartózkodni, hogy sem a versenygő nyelvet asszonnyal közös házban élni.”

A legutóbbi idők fejleményei lehetővé tették, hogy sikerrel dolgozzanak. A vasutak, a távirók, a szállított tömegek után adott refaktiák elősegítik a kész áru főlalmozást úgy, amint az előbb nem volt soha lehetséges. A nagy ingó tőke készséggel megy bele ezekbe a kevésbé menthető spekulációkba.

Vegyük ehhez a papiros-buzával üzőtt játék gyors fellendülését és azt, hogy ezzel jó formán vég és korlát nélkül lehet emelni a vett és eladott tömegeket és be kell látnunk, mily hatalmas eszközök állnak az árszínvonal rendelkezésére és hogy a helyzet a multköz képest tökéletesen megváltozott és pedig a termelők rovására. Ez az új helyzet új rendszabályokat követel; mert a főlalmozott készletek végső elemzésben nyomják a piacot, csökkentik az árt.

A piacok megzavart helyzete, a bizonytalanság, amibe az emberek esnek, szintén milderre működik. Csoda-e, ha a spekuláns nem azt nézi többé, mennyi termelt, hanem valjon az ő piacán melyik párt győz? E mellett kényszerítve van, hogy nagyban játszó. A játék önmagát sokszorosítja.

A piac emberei közt vannak még a bizományos cégek, amelyek mások részére dolgoznak. Adnak és vesznek. Az ő nyereségük a bizományi díj levén, igyekeznek minél több üzletet kötni, amit nekik rossz néven nem is vehetünk. Ilykép azonban ők is megteszik a magukét a szinlelt üzletek szaporítása körül.

Ilykép a gabona-börzék jelen szervezetük mellett — akarva, nem akarva — mindinkább elvesztik a szilárd alapot; játékházkakká súlyednek és a játék, amit ott üznek, az árk hanyatlását idézi elő.

A különbözeti üzletek egyenként az árk nyomására irányulnak, de még inkább megrontják a piacot azzal, hogy azon mesterkedés folytán, ami az árk esésére vagy emelésére irányul, óriási tömegeket halmoznak fel s ezzel a túltermelés látszatát és az árk szükségzerű esését idézik elő.

Azon javaslatok közül, amelyek a buza árának emelésére vonatkoznak, az egyik az *üzst értékelés a helyreállításra*, illetve a bimetalizmus, a másik meg ezt mintegy kiegészíti: a *különbözeti üzleteknek az eltörlése*.

Az utolsó két év alatt úgy a bimetalizmus, mint a szinlelt üzletek ellen irányított küzdelem nevezetes eredményeket értel.

Különösen a papiros-buzával üzőtt játék tekintetében utolsó két év alatt közvéleményünk arra a meggyőződésre jutott, hogy az üzkeredésnek tényleg nagy része van az árk lenyomásában. Az Országos Magyar Gazdasági Egyesület a tőzsdé reformja tárgyában kidolgozott emlékiratában ezen játék ellen foglalt állást, a magyar gazdaságvétség szintén. Sőt érdekes jele az időknél, hogy a budapesti börze kebelében megindult reformmozgalom a tekintetben szintén némi eredményt hozt. A szomszédos Ausztriában nem kevésbé el vannak keseredve a papiros-buza hatása miatt.

A győzelem kétségkívül nem lesz könnyű. Mert a játékosok kezében van a nagy tőke, a bankok, a hitel s a hitel szervezeteinek és főlhasználásának ismerete. Szemben velük fejtveretlen, félénk és szétszórt tömegek, amelyek alig tudják megérteni egymást, habár az ő közös érdekükről van szó. Van azonban a játékosok ellenében egy hatalmas szövetség és ez: a visszaéléseknek napról napra világosabban mutakozó káros hatása, amely a játékosok ellen küzdelet előbb utóbb kell, hogy győzelemre segítse.

Az idők komoly főladatai szívós munkát és komoly férfiakat követelnek. Reméljük, hogy akadni fognak olyanok, akik ettől nem rettennek vissza és a magyar gazdák jobbajai egy szívvel, egy lélekkel csatlakoznak ahhoz a mozgalomhoz, amely a papiros-buza uralmának megtörésére világszerte megindult.

Kérelem

a zalaegerszegi tekegyelet tagjaihoz.

A zalaegerszegi tekegyelet a nyolcvanas évek elején létesült s nyáron tagjainak kellemes szórakozási helyül szolgált.

Az első években népes volt az egyesület, tagjai szorgalmasan jártak ki a kaszaházi kertben volt helyi-

... mintha minden átok egy virág
Lett volna, egy-egy illatos virág,
Miket feléje dobunk, hogy szagolja,
Oly kedvtelven állt a hölgy előtt Jób;
S midőn az végzé, így kezdette ez:

Hah, Istenemre, hogyha átkozódva
Ily szép vagy, asszony . . . . .
Átkozz tovább, szép hölgy, én hallgatom
Ha minden átkod megfogamzik is! Petőfi.

Hm, a pör, szitok és átokra ritka férj marad ily udvarias, hanem türelme elfogyváu, a replikái az utimátummal együtt ily prózáilag és drasztikusan szokta kimondani: „Asszony, szót se többet! fogd be a szádát, mert ha én betapasztom, tudom, nem köszönöd meg!” És a haragos szentem-et ott hagyja a faképnél. Azért:

„Levétenni ábrázatuk
Asszonyok nem szeretik,
Mert hát akkor kis szájukat
Jól be kell fogni nekik.” Solymosy cuplé.

Doktor. „Kérem, legyen szives a nyelvét kinyujtani. (Eközben megírja a receptet.) „Ugy, most már rendben van.”

Hölgy. „De kérem doktor ur, hisz rá sem pillantott a nyelvemre, hanem csak írt.”

Doktor. „Az akartam csak, hogy ne beszéljen és nyugodtan viselje magát addig, míg a receptet megírom.”

(Foly. követh.) Gaál Ferenc.

sége; rendezett látogatott és sikerült tekeversenyeket, táncra egybekötte.

A tagsági díjakból nemcsak a folyó kiadásokat fedezte, hanem tőkét is gyűjtött.

Később gyűrült a tagok száma, sőt a helyiség látogatásait is elhanyagolták úgy, hogy az 1888-ik évben jobban csak névleg létezett a társulat, a helyiséget elvétele látogatnak.

Utolsó beszámoló közgyűlése 1889-ben volt, amikor is az általam előterjesztett számadás szerint az egyesületnek 141 frt 93 kr vagyona volt, mely a z.egerszegi takarékpénztár részvénytársaságnál 4.186 számú betétkönyvben volt elhelyezve.

Az 1889-ik évben az egyesület működését teljesen beszüntette, a tagok tagsági díjat nem fizettek s mert az egyesület volt lelkes hívei Zala-Egerszegről nagyobb részt elköltöztek, hét év óta senkinek sem jutott eszébe az alvó egyesületet feltámasztani.

A hét éves nem törődésből joggal arra lehet következtetni, hogy az egyesület még 1889-ben megszüntetett működését folytatni nem fogja s így itt az ideje, hogy tőkepenzének hova fordítása iránt intézkedjünk.

Az 1889-ben 141 frt 93 krt tevő, takarékpénztárral elhelyezett pénze az egyesületnek időközi kamataival, valamint a kamatoknak kamataival együtt f. 1896. évi július hó 1-ig 63 frt 64 krajecárral növekedett, vagyis 205 frt 57 krajecárt tett ki s ehhez számítandó ezen összeg után f. 1866. évi július 1-től esedékes 4 1/2%-os kamat.

Felkérem emelfogva az egyesületnek az utolsó évben, vagyis 1888-ik évben volt igen tisztelt tagjait, sziveskedjenek f. 1896. évi december hó 6-án délután 11 órakor a polgári fiú-iskolai épület egyik földszinti termében (a felső kereskedelmi iskola felső osztályában) egybegyűlni és elhatározni, hogy az egyesület említett vagyona minő célra fordíttassék.

Amennyiben az egyesület volt tagjai a jelzett időben nem gyűlnek egybe, úgy meg nem jelenésük nekem beleegyezéssel szolgálatat tekintetben, hogy a szóban forgó összeget a város két óvodájának részben hiányos felszerelési költségeinek fedezésére szánják s én ez esetben jelzett célra a szóban forgó összeget a város polgármesteri hivatalának átadom.

Tekintve a város szűk anyagi viszonyait, jobb célra jelen körülmények között nem fordíthatjuk az egyesület megmaradt vagyonát, mint ha a kisdévedelem oltására helyezük.

Zala-Egerszén, 1896. november 27-én.

Udvardy Ignác
a tekegyelet volt pénztárosa.

Helyi megyei és vegyes hírek.

Fejedelmi ajándék. Vassary Kolos bitoros hercegprímás ismét fejedelmi ajándékkal lepte meg szülővárosát, Keszthelyt. A közel mult napokban egy remek ornatust küldött a szépen restaurált keszthelyi r. kath. templom számára, mely körülbelül 2000 forint értékkel bír. A kegyes főpapnak a katolikus hívek hálás köszönetét dr. Dunst Ferenc apát-plébános személyesen vitte meg s a bitoros hercegprímás nagyon örült, hogy kedves földieinek kellemes meglepetést szerezhetett.

Nagykanizsa város képviselőtestülete folyó hó 21-én rendes gyűlést tartott Vécsey Zsigmond polgármester elnöke alatt, amely közgyűlést csak folyó hó 24-én fejezték be. A közgyűlés fő tárgya a zárszámadások és az 1897-ik évi költségvetés megállapítása képezte. A képviselőtestület tagjai — szakítva a mult szokásaival — három napon át tárgyalták tüzetesen tételről tételre a városi tanács által egybeállított s a pénzügyi bizottság részéről elfogadásra ajánlott 1897-ik évi városi költségvetést, amelyet némi változtatással — a szükségletet 215.559 frt 40 krtban állapítván meg — elfogadtak s a mutakozó 91.154 frt hiány fedezésére végett a községi pótdátot az 1897-ik évre 67% -ban állapították meg. — Kovács Károly városi képviselőnek indítványát, hogy Nagykanizsa városa önálló választó kerületté tétessék és önálló törvényhatósági joggal felruházott várossá emeltesék, a közgyűlés elfogadta és a polgármester elnöke alatt Kovács Károly, Tóth László, dr. Schwarcz Adolf, Gózony Sándor, Simon Gábor, dr. Tuboly Gyula, dr. Hauser János, Rápoth Gyula, Remete Géza, Mikoss Géza és dr. Rotschild Jakab városi képviselőkből álló bizottságot küldötte ki e tárgyban memorandum készítésére azzal, hogy az emlékiratot három hónapon belül a képviselőtestülethez beterjesszék tárgyalás és elfogadás végett. A nagykanizsai közközből megvizsgált számadásait a közgyűlés jóváhagyta. Az államilag segélyezett községi polgári fiú és polgári leányiskola államosítása tárgyában a községi iskolaszék részéről beterjesztett indítványt, valamint e tárgyban az iskolaszék részéről a miniszterhez intézendő felirat szövegét a képviselőtestület elfogadta.

Előléptetés. Gernya László pénzügyi tanácsos, zalaegerszegi pénzügyigazgató, a VI-ik fizetési osztály második fokozatába léptetett elő.

Jótekonycélu hangverseny. A zalaegerszegi jótekonycélu hangverseny december hó 5-én az „Arany Bányán” díszteremben táncmulatsággal egybekötött hangversenyt rendez a következő műsorral: 1. Az első szerelmes levél. Monolog. Itta Thewrewk Arpad. Előadja Fürst Hermína k. a. 2. Tannhäuserből „Bevonulás Wartburgba.” (Wagner-Liszt). Zongorán előadja Mihálovics Alice k. a. 3. a) „Variations Concertantes” Mendlsóhnól, b) Spanyol szerenád Sternecktől. Gordonkán előadja Sterneck Zsigmond gordonka művész ur. 4. „Az otthon.” Felolvasás, tartja Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos ur. 5. a) Bucus a zongorától (Bethoven), b) Keringő álomban (Sterneck); gordonkán előadja Sterneck Zsigmond gordonka művész ur. 6. „Tüzek.” Költemény, írta Kiss József. Szavalja dr. Hajós Ignác ur. 7. Grand Galop chromatique (Liszt);

zongorán előadja Skublics Gizella k. a. és dr. Réffy Zoltán ur. — A hangverseny kezdete 8 órakor. Helyi árak: I—IV. sor 3 korona, a többi sor 2 korona. Páholly 10 korona. Karzat 2 korona. Jegyek előre vált-hatók Breisach Samu könyvkereskedésében.

Megei rendes közgyűlés. Zalavármegye törvényhatósági bizottsága decemberi rendes közgyűlést december 14-én tarja; a közigazgatási bizottsági havi gyűlés december 15-én lesz.

Csáktornya város képviselőtestülete legutóbb tartott gyűlésén tárgyalás alá vette az előljárást részéről az 1897-ik évre egybeállított költségvetést, amelyet csekély változtatással egész terjedelmében elfogadott. A végleg megállapított költségvetés adatai szerint a bevételek összege 45.507 frt 50 1/2 kr., a kiadásoké 51.777 frt 79 kr. s így pótlék utján fedezendő 6.270 frt. 28 1/2 kr., amelyből a 27.410 frt 09 kr. egyenes adónak minden forintjára 23 kr. községi pótdát esik. — A szépitő egyesület részére gyalogjárók készítésére 600 frtot vettek fel a költségvetésbe. — Az iparos tanonciskolához tanítónak az iskolai bizottság javaslatára Pastinszky Lajos polgári iskolai tanárt választották meg. — Végül elhatározták, hogy a városi ingó és ingatlan vagyonáról pontos leltárt vesznek fel, mely célból a képviselőtestület kebeléből Molnár Elek, Morandini Bálint, Novák Ferenc és Petrics Ignác városi képviselőkből álló bizottságot küldötték ki.

Igazságügyi kinevezés. A m. kir. igazságügyminiszter Csendes Aladár zalaegerszegi kir. törvényszéki aljegyzőt ugyanezen kir. törvényszékhez jegyzővé kinevezte.

Köszönetnyilvánítás. A zalaegerszegi népkönyhájára újabb nagyméltóságú gróf Festetics Tassiloné 10 frtot, nagyságos Szily Dezső úr 5 frtot, nagyságos Ziehrer Vilmos úr 20 frtot, nagyságos Hirschler Miksa ur 10 frtot, öz. Hirschler Jakabné öngyászata 5 frtot, nagyságos Weisz Berthold ur (Budapest) 5 frtot voltak szivesek adományozni, melyért hálás köszönetét fejezi ki az elnök.

Alapkövetétel. A vallás- és közoktatásügyi miniszter elrendelte, hogy a zalaegerszegi állami főgymnasium épületének alapkövetéti ünnepélye még a f. 1896-ik évben, vagyis a millenárius évben legyen; mivel az épület a milleniumi középiskolai alkatások közre felvételé. Az alapkövetéti ünnepélyen — mint értesülünk — a miniszter helyettesül dr. gróf Jankovich László vár megyei főispánt kérte fel.

A balaton-füredi Erzsébet szeretetház folyó hó 19-iki ünnepélyének lefolyásáról kaptuk a következő értesítést: Tíz órára a szeretetházban szép számban össze gyülekezett tanügybarátok s igazgató tanács tagok, élükön a szeretetház hetven árva növendéke családanyáikkal részt vett az arási róm. kath. templomban Szkladányi József intézeti róm. kath. hitoktató s igazgatótanácsos által mondott isteni tiszteleten. Isteni tisztelet után az intézet tanácstermében folytatódott az ünnepély további része. A fenséges királyi hercegnő arcképe, melyet ez év folyamán kapott az intézet, fel lőn koszorúzza. A már egybegyűlt árvák énekkarának főlhangzott imaszerül éneke után dr. Segesdy Ferenc, az igazgató tanács elnöke, lelkes szavakban méltatta e nap fontosságát s valahányszor a Fenséges Védnökne neve előfordult e szép és megható beszédben, mindannyiszor az ifjuság s a jelen volt közönség hosszas éljenzésben tört ki; végre beszédében elnök az árvákat szorgalomra, kitartásra s jó magaviseleltre buzdította, mint olyan erényekre, melyekkel az intézet iránt érzett hálájukat leginkább leróhatják. Majd Kölesy hynnusának, a minden magyar ember imájának, hangjai zárták be az ünnepélyt. Az ünnepély után társasbéd volt, melyen fölköszöntőt mondott dr. Segesdy elnök a királyra, királynéira névünnepe alkalmából, Erzsébet királyi hercegnőre ugyanev alkalomból. Az elnök szép és lelkes beszédeit élénk tetszéssel s dörgő éljenzéssel fogadták a jelenvoltak.

Keszthely város képviselőtestülete folyó hó 24-én rendkívüli ülést tartott a Keszthelyen felállítani szándékolt második gyógyszerár ügyében. A tárgyhöz először Lénárd Ernő kir. közjegyző, városi képviselő, szólott, ki mindenkit meggyőző érvekkel fejtegette, hogy Keszthelynek ez idő szerint második gyógyszerárára még nincs szüksége. Minthogy senki sem szólott a második gyógyszerár mellett, Nagy városbíró az ügyet szavazásra bocsátotta, mire a képviselők egyhangulag a második gyógyszerár felállítását ellen szavaztak.

A nagykanizsai Társaság f. hó 21-én este igen sikerült és szépen látogatott estélyt tartott; a táncnak csak a késő reggel vetett véget. A mulatságon jelen voltak: Ajkay Miklósné, Clement Lipótné (Igrice), Dervarics Imréné (Kiliman), Déak Péterné, Gózony Sándorné, Hertelendy Béláné, Jemric Istvánné, Koller Istvánné (Alsó Rajk), Kovács Károlyné, Makara Ivánné, Marzsó Tiborné, Mikoss Gézané, Nyuly Györgyné, Paresetich Ottóné (Palin), Phál Ferencné, Schmidt Frigyesné, öz. Skublics Sándorné (Szent-Mihály), Takács Jenőné (Tapolca), Tóth Lászlóné, dr. Tuboly Gyuláné, Veber Károlyné, Vécsey Zsigmondné, Vésey Lászlóné (Várhely), Unger Ullmann Elekné, Weidner Diesel Erődné; Ajkay Flóra, Csertán Emilia, Csertán Ilka (Nemes Apáti), Dervarits Györgyike (Kiliman), Koller Vilma (Alsó-Rajk), Mikoss Melanie és Hedvig, Nyuly Gizella, Skublics Károli, Emilia és Mariska (Szent-Mihály), Takács Alice (Tapolca), Tóth Mariska, Vésey Emilia és Irma (Várhely) urhölgyek.

Tanügyi kinevezés. A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Urhegyi János alsó-lendvai állami polgári fiú-, Pastinszky József csáktornyai állami polgári fiú- és Bencsik Stana csáktornyai állami polgári leányiskolai segédtanító, illetve tanítónt ugyanazon iskolákhoz a X-ik fizetési osztályba rendes tanítóvá illetve tanítódné kinevezte.

A csáktornyai társaság Ziegler Kálmán elnök elnöke alatt tartott évi rendes közgyűlésén az elnök megnyitó beszédében behatóan foglalkozott azokkal a nehézségekkel, melyekkel a társaságnak, mint minde

Costanza a címe annak a jeles olasz regénynek, mely a „Könyves Kálmán“ irodalmi könyvkereskedő részvénytársaság legújabb vállalatában, a Magyar Regénytársban megjelent. A díszes kiállítású első füzet elejéhez a kiadó programot is csatolt, melyben ismerteti a vállalat célját és irányát, közölve egyúttal azoknak a köteteknek a címeit is, melyeket eddig a megindított regénysorozat keretében fölvetett. Maga ez a névsor, a melyben helyet foglalnak hazai (Jókai Mór, Tolnai Lajos, Váradi Antal, stb.) kiváló íróink és a külföld (Tolsztoj Leó gróf, Carmen Sylva, Gabrielle d'Annunzio stb.) jelesei, elég biztositék arra, hogy a vállalat sikerüljön; a remek kiállítás, díszes nyomás, a szép kivitelű autotypia utján reprodukált eredeti szövegrajzok pedig bizonyára nagyban hozzájárulnak ezeknek a csinos és szemre is kedves füzeteknek az elterjedéséhez, a melyek már azért is megérdemlik, hogy a művelt magyar közönség a pártfogásába vegye, mert egy-egy ilyen 3 íves (48 oldalas) füzet ára 15 kr. Maga a legelső regény, melylyel a vállalat megindult, rendkívül érdekesnek ígérkezik; szerzője Pierantoni Mancini Grazia olasz írónő, egy római szenátorok a neje, s Mancini-Oliva Beatrix híres költőnő leánya. Ez a regénye, a Costanza, mely lendületes szép fordításában most jelenik meg először magyarul, olasz nyelven rövid másfél év alatt nyolc kiadást ért. A legelső regénynek ez a gondos megválasztása mindenestre megerősíti azt az ítéletünket, hogy ezt a kiadványt sok tekintetben megkülönböztetett hely illeti meg a hozzá hasonló magyar nyelvű vállalatok között.

Új könyv. A gyümölcstermelés- és szőlőművelésről. — Nincs gazda, kinek csak pár négyszögöl kertje, vagy oly család, kinek háztartása van, hogy ezt a hasznos művecskét nélkülözhesse. Szerkesztette s kiadja Ráth János 1848/9 ki nyug. honvédszázados, Alsó-Lendván. A művecske ára füzve egy korona. Tiszta jövedelméből az alsó lendvai járás elagott s keresetképtelen öreg honvédek fognak segítettetni. A füzet kapható a megbízott elárúsítóknál, (Juhász és Neubrunn könyvkötők) Zala-Egerszegen; továbbá Nagy-Kanizsán, Csáktornyan, Alsó-Lendván, Szombathelyen, és Kaposváron.

Új zeneművek. Kellemes változatosságot szerez a Rózsavölgyi és társa udv. zeneműkiadó cég (Budapest, Kristóf tér) a közönségnek: klasszikus darabokat, rokokó táncot, magyar dalokat hoz egyszerre. A „Klassische Studien für die Violine“ című gyűjtemény első füzetében Vignetti olasz mesternek 8 caprice — át Bloch József dolgozta át, az orsz. Zeneakadémia és a Nemzeti Zenede jeles hegedűtanára (ára 2 frt 10 kr.) Az „Irma-Gavotte“ Péchy Mariska 2 műve: a könnyű zenét kedvelők szívesen fogják zongorázni (ára 80 kr.). Végre a „Galgavölgyi népdalok“ ötödik füzetét, mely Zsadányi Armand nyolc csinos nótáját taatalmazza énekre és zongorára (2 frt 40 kr.); egyiket másikat már az egész országban énekelik (De szeretnék a királylyal beszélni... Rezső kálász...) s ez a legnagyobb dícséretük.

Magyar Földmívelők Naptára. Az Athenaeum által kiadott Földmívelők naptárából most jelent meg az ötödik évfolyam 1897-re. E naptár népszerűségét mi sem bizonyítja inkább, mint azon tényállás, hogy eddigi évfolyamai már nem kevesebb, mint félszáz ezer példányban forognak közökben. Az új évfolyam tartalma és képsége méltóan sorakozik az előbbieke. Hasznos és mulattató cikkek váltakoznak e naptárban, utóbbiak is nagy gondalal megválogatva, s határozottan a földmives osztály szükségéhez és gondolatköréhez mérve. A szakcikkek közt kiválnak: „A zöldségek kert a falusi házaknál“, „Kabainétől“, „Szövetkezetek“, „Nádudvaritól“, „Milyen amerikai szőlőre oltunk?“ Molnár Istvántól. A szép-irodalmi részben Benedek Elek, Gárdonyi Géza, Tormay Cecile és más jeles íróink dolgozataival találkozunk. Három életrajzot is közöl a Magyar Földmívelők Naptára és pedig Darányi Ignác új földmiv. miniszterét, Károlyi Sándor grófét és Dessenffy Aurél grófét, mint a magyar Gazdasági Egyesület vezérfiát, vannak bemutatva. A naptár ára szűnyomatú borítékban csak 30 kr. és így minden földbirtokos nagyobb mennyiségben és könnyen beszerezheti személyzete részére. Megrendelési cím: Athenaeum könyvkiadóhivatala. Budapest, IV. Ferenciek tere 3. sz.

A Wodianer F. és fiai budapesti kiadó cég kiadásában megjelenő nagyszabású illusztrált emlékműből, a Szalay-Baroti írta „Magyar nemzet történetéből“ most érkezett hozzánk az 50 ik füzet, mely a XVII ik századnak eseményekben legzadagabb, de egyszerűen legszomorúbb korát, a harmincéves háború kezdetétől, 1020-ig tárja elénk, az ő nagy historiai alakjaival: II. Ferdinand császár- királylyal s hozzá méltó ellenfelével, Bethlen Gáborral. Egész Magyarország a háború lángjaiban, melyek irtó tápot nyernek a Németországban egy Maunfeld, egy Wallenstein alatt dúló világeseményű háború borzadalmaitól. A csodaszépen megkapó előadást az egykoru esataképek egész sora eleveníti s különösen az e füzethez csatolt külön nagyobb szabású műmelléklet ragadja meg figyelmünket, mely a törökverő zentai csatát ábrázolja. A többi illusztrációk következők: II. Ferdinand, Frigyes pfálzi választó, Forgách Zsigmond nádor. A Qverela Hungariae első lapja, Bethlen Gábor érme, A fehérhegyi csata, Bethlen Gábor lovas képe, III. Ferdinand ifjúkori arcképe. Eszterházi Miklós nádor arcképe és aláírása, III. Ferdinand koronázása, Mansfeld Ernő herceg, Wallenstein, A szőnyi béke utolsó sorai.

„Éljen a haza!“ Magyar egyveleg, zongorára két kézre összeállította Ivánfi (Greizinger István). Megjelent Klökner Ede kiadásában Budapesten, ára 1 frt 50 kr. A magyar dalok legszebb gyöngyei és egyéb magyar motívumok képezik az egyvelegot, a mely egyedül áll eddig ebben a z-ánerben. Ivánfi nagy zenei tudása és finom ízlése egyaránt képesítették arra, hogy ezzel a művel megajándékozza a magyar zenekedvelő publikumot, a mely bizonyára köszönettel fogja fogadni azt, mert nem lesz többé a selejtes német potpourrikra utalva. Az átirat közepes nehézségű úgy, hogy kissé gyakorlottabb zongorázók könnyen lejátszhatják. Ajánljuk a remek szöpen harmonizált 32 legszebb magyar dalból összeállított 16

lapra terjedő szép kiállítású füzetet a jó magyar zenét kedvelő zongorázók különös figyelmébe. Kapható a kiadó. nál Klökner Ede zenemű kiadóhivatalában Bpest VI. Csengery utca 62. a.

Olcsó könyvtár. A Franklin-Társulat népszerű vállalatának, a Gyulai Pál szerkesztésében megjelenő Olcsó könyvtárnak új olcsóbb kiadásából ismét megjelent egy 20 számot tevő sorozat, a hazai és külföldi irodalom jeles termékeiből. Ezek a következők: A magyar közoktatás és közművelődés némely főbb kérdéseiről, közéletünk jelesének, Csengery Antalnak képviselői beszédeiből, jelentéseiből, cikkeiből, mind oly fejtegetések (népoktatási törvény, középiskolai oktatás, nőnevelés, gymnasium és reáliskola, régi remekírók tanítása, polgári iskola, szakoktatás, az egyetemi reform, a tud. akadémia), melyek szabatosan bonczolt eszméket foglalnak magukban s közoktatásunk politikai programjáhozbecses adalékok. A négy számból álló kötet ára 40 kr. — A keresztanya, elbeszélés Vautier Györgytől francziából fordította Márkus Miklós; ára 20 kr. — Kisfaludi Károly versei, a költő életrajzával Toldi Ferencztől, lyrai költeményeivel dalaival s egyéb költeményeivel. Hetedik kiadás. Ára 40 kr. — A gyógyult seb, beszély írta Bérczy Károly; ára 20 kr. — Gajus Valerius Catalus versei irodalomtörténeti tanulmányval bevezette, jegyzetekkel ellátta és latinból fordította Csengery János. A régi remekírókat kiegészítő rész, ára 20 kr. — Gajus Vallerius Catalus versei, irodalomtörténeti tanulmányval bevezette, jegyzetekkel ellátta és latinból fordította Csengery János. A régi remekírókat kiegészítő rész, ára 20 kr. — A trónkereső, eredeti szomorujáték 5 felvonásban drámairodalmunk egyik jeles műve, írta Szigligeti Ede, ára 30 kr. — Theophrasztus jellemrajzai, a görög eredetiből fordította Hunfalvy János, ára 10 kr. — Emlékbeszéd br. Eötvös József fölött, irodalmunk és politikai életünk egyik nevezetességének jellemzése Gyulai Páltól, ki 1872-ben, a Kisfaludy társaság nagygyűlésén olvasta föl; ára 10 kr. — Heloise és Abelard, írta Lamartine Alfonz; francziából fordította Elhart Viktor; ára 10 kr. Az egész sorozat ára 2 forint.

Milleniumi történet. Magyarország történetének legmozgalmasabb korszakát képezi II. Mátyás király uralkodásának éveit. A vallásháborúk ebben a korszakban törnek ki a legnagyobb erővel. A mindinkább elterjedt és gyökeret vert protestántizmussal szemben a felébredt katolikus szellem, az ellenreformáció, hosszas előkészület után felveszi a harcot és céljaira felhasználja a szellemi erő és külső hatalom minden eszközt. Első célja az volt ennek az ősi katolikus vallás visszaállítására címén megindított mozgalomnak, hogy az előző évtizedekben hosszú és keserves küzdelem, véres háborúk által kivívott és békeszövetségek által megpecsételt szabadságjogokat a protestánsoktól elkobozzák. Miután ezeket a protestánsok szabad vallásgyakorlatát és személyi jogait biztosító törvényeket az országgyűlésen megváltoztatni nem tudták, a hatalom eszközeit arra használták fel, hogy ezen törvényeknek végrehajtását minden áron megakadályozzák. Napi renden voltak a vallásháborúak, a templomok elfoglalása, ezzel kapcsolatban nagyon természetesen a véres összeütközések, mészárlások. A katolikusok olyan vehemenciával fogtak hozzá az ellenreformáció végrehajtásához, hogy a polgárháború kikerülhetetlen volt. A szellemi és társadalmi téren a vitézkedő jezsuiták vitték az első szerepet. De ezek jótormán csak előfutárjai, kvártélymesterei voltak a nagy katolikus császár hadseregének, mely valóságos kereszties hadjáratra indult Magyarországon ellen, melynek nagyobb része ekkor protestáns vallású volt. Így történt, hogy már nem is annyira a hitvallás, mint az ország függetlensége és alkotmányos szabadsága forgott vesztélyben. Így lett aztán a vallás címén megindított háborúból szabadságharc és nemzeti ügy az idegen, a német császár ellen, kitől a magyarok nem csak vallásuk szabad gyakorlatát, hanem magát a magyar nemzeti ügyet félítették. A protestánsok és sáltalában a nemzeti ügy mellett küzdő magyarok a független, magyar és túlnyomó részben protestáns Erdélytől, az erdélyi fejedelmek pedig többnyire külföldi protestáns fejedelmi szövetségeseiktől kaptak fegyveres támogatást. A protestáns és nemzeti ügy védelme ebben a korszakban Bethlen Gábor erdélyi fejedelem nevéhez fűződik. Ezeknek a hosszú, a nemzet erejét, vérét, vagyonát emésztő küzdelmeknek, a szomorú emlékeztetői vallásháborúknak történetét írja le fiatal történetíró gárdánk egyik legtehetségesebb, tudós tagja Angyal Dávid, az Athenaeum részvénytársaság kiadásában megjelenő „A magyar nemzet története“ című tizkötetes nagy munkának (milleniumi kiadás) VI. kötetében: „Magyarország története II. Mátyástól III. Ferdinándig. 1608—1657“, a melyből most kerül könyvpiacra a legújabban kiadott 88. és 89. füzet. Ezekben a füzetekben le van írva Bethlen Gábor uralkodása, az 1613-iki országgyűlés, Bethlen Gábor uralkodásának kezdete; és erre a korszakra vonatkozólag számos képes ábrázolat, azon korbéli arckép diszesíti a füzeteket. Bethlen Gáborról két egykoru metszet után készült arcképet találunk, ugyancsak közölve van legerősebb ellenfelének Forgách Zsigmondnak arcképe is szintén egykoru metszet után, Mint igen értékes műmellékletek vannak a füzetekhez csatolva: „X. Károly Gusztáv svéd király találkozásai II. Rákóczy Györggyel“ Egykoru rézmetszet Dahlberg E. svéd tábornoki főnök felvétele után, „Zrinyi Miklós a költő“ Thomas János egykoru rézmetszete után, melynek egyetlen eredeti példány a gróf Apponyi Sándor bírtokában van; „Weisz Mihály halála“ régi olajfestmény után, mely az ezer éves országos kiállításon is látható volt. Az egyes füzetek ára 30 kr. Kapható minden hazai könyvkereskedésben. Előfizetés negyedévre (12 füzet) 3 frt 60 kr. Félévre (24 füzet) 7 frt 20 kr. Az előfizetők minden héten egy-egy füzetet kapnak.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

UDVARDY IGNÁC.

Értesítés!

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására adni, miszerint a folyó hó 30-iki vásár alkalmával a „Bárány“ szállodában dúsan felszerelt

bécsi divat női felöltők-raktáramat

ugymint: karakül-, plüs- és szövet-gallérok, női- és leánykabátokat és karmantyúkat a legfinomabb kivitelben, bámulatos **olcsó árak** mellett a nagyérdemű közönségnek felajánlom.

Magamat a nagyérdemű közönség becses pártfogásába ajánlva és minél több látogatást kérve

vagyok tisztelettel

Bécsi confection-raktár

tulajdonos.

Fehérnemű-tisztítás.

Alulírott, mint aki Budapesten egy fehérnemű intézet-tulajdonosánál a fehérnemű tisztító iparágat elsajátítottam s akit a budapesti fehérnemű- és vegyi tisztító ipartársulata f. 1896. évi április hó 8-án a munkások lajstromába, mint **szakmunkás vasalónőt**, bejegyzett, Zala-Egerszegen letelepedvén, van szerencsém a nagyérdemű közönség becses értésére adni, hogy a szakmamba vágó

tisztító és vasaló munkákat

a legjutányosabb áron és a legpontosabb kiszolgálás mellett végezem s főtörekvésem oda irányul, hogy megrendelőim meglegedését kiérdemeljem.

Kiváló tisztelettel

Bagó Erzsébet

vasalónő.

Lakásom: Újváros u. 45. sz. a. Kesseldorfer Alajos ur házában.

Életnagyságu

arckép

kréta rajzban.

Legszebb szobadisz.

Legkedvesebb emlék.

Legalkalmasab ajándék

karácsony és újévre.

Egy legújabb módszer segítségével 24 óra alatt életnagyságu mellképeket készítek művészies kivitelben, eddig még soha el nem ért tökéletességgel és olcsó árban

Tessék árjegyzéket kérni.

Kohn Dávid, Bpest, Károly-körnt 17.

Ügynökök mindenütt kerestetnek.

4176/kig. 96.

Hirdetmény.

Zala-Egerszég rend. tan. város tanácsa részéről közhírré téteik, hogy a város tulajdonát képező **átalmi faskert** hat egymásután következő évre **120** frt kikiáltási ár mellett, ugyszintén az **avasi szántó földek 60** frt kikiáltási ár mellett **1896. évi december hó 3-án d. e. 9 órakor** a városház tanácstermében nyilvános árverés útján bérbé adatnak.

A bővebb feltételek naponként a város gazdánál megtudhatók.

Z.-Egerszeg, 1896. november 27.

Botfy Lajos

polgármester.

Köhögés,

rekedtség és elnyálkásodás ellen legjobb hatású szer a RÉTHY-féle

PEMETEFÜ-CZUKORKA,

mely ezen bajokat gyorsan megszünteti. Kapható minden gyógyszerárban. Egy doboz ára 30 kr. 5 dobozzal 1 frt 50 kr-ért bérmentve küld

Réthy Béla,

gyógyezérez Békés Csabán.

HIRDETMÉNY.

Ó cs. és apost. kir. Felsége f. é. október hó 4 én Budapesten kelt legfelső elhatározásával legkegyelmesebben megengedni méltóztatott, hogy a f. év végével rendezendő

XIX-ik jótékonycélu m. kir. áll. sorsjáték

remélhető tisztá jövedelme akként osztassék fel, hogy 1. a vagyontalan állami tisztviselők özvegyei és árvái részére létesítendő alap. kézi-vásárhelyi „Stephania” menedékház, 3 a budapesti első gyermekmenhely. 4. a kolozsvári „Mensa Akademia”, 5. a szüidei gyermektelep egyesület. 6. a fehér kereszt-egylet. 7. a Cirkvenica mellett létesítendő tengeri gyermekóráház és 8. az első budapesti szegény gyermekkert-egylet egyenként egy tízed: míg 9. a budapesti „Erzsébet” kórház-egylet. 10. a győri nádorvárosi leányarvaház és 12. a budapesti VII. kerületi népkönyha egyenként egy huszadrészen részesíttessék.

E sorsjáték összes 3282-ben megállapított nyereményei az alább következő játékterv szerint

160,000 forintba ragnak, és pedig:

1 főnyer. — 60000 frt	2 nyer. egyenként 2000 frt
1 „ — 1500 „	4 „ „ 1000 „
1 „ — 10000 „	20 „ „ 500 „
1 nyer. — 5000 „	50 „ „ 100 „
1 „ — 4000 „	200 „ „ 50 „
1 „ — 3000 „	3000 „ „ 10 „

az összes nyeremények készpénzben fizettetnek ki. A húzás visszavonhatatlanul 1896. évi december hó 28-an Budapesten történik.

— Egy sorsjegy ára 2 frt o. é. van megállapítva. —

Sorsjegyek kaphatók a lottó-igazgatóságnál Budapesten (Pest, fővárház, félemelet), a hová a megrendelt ára postautalvány mellett előre beküldendő, valamennyi lottó-, sós- és adóhivatalnál a legtöbb postahivatalnál, a bécsi „Merkur”-nál és minden városban és nevezetesebb helységben felállított egyéb sorsjegyárú közegnél.

Budapesten, 1896. október hó 4-én.

M. kir. lottó Igazgatóság.

6117/tkv. 896. sz.

HIRDETMÉNY.

Cséb község telekkönyve bírtok szabályozás következtében átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XIX., az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t. cikkek a tényleges bírtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XIX. t. cikkben szabályozott eljárás a telekkönyvkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatott. Ez azzal a felhívással tételik közzé:

1) hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t. c. 15. és 17. §§-ai alapján ideértve e §-oknak az 1889. XXXVIII. t. c. 5. és 6. §-aiban és az 1891. XVI. t. c. 15. §-a a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, valamint az 1889. XXXVIII. t. c. 7. §-a és az 1891. évi XVI. t. c. 15. §-b. pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886. XXIX. t. c. 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, a végből törlési kereseteket hat hónap alatt vagyis az 1897. évi május 30-ik napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be; mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2) hogy mindazok, akik az 1886. XIX. t. c. 16. és 18. §-ainak eseteiben, ideértve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t. c. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is a tényleges bírtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1897. évi május 30-ik napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3) hogy mindazok, a kik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülömben azok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az 1882. XXIX. t. cikk szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik — ide értve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. c. 16-ik §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják-e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1897. évi május 30-ik napjáig bezárólag nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros

határidő elmulta után az átalakításkor közbejött téves bevezetésből származó bármennyű igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támothatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azokat a feleket, akik a hitelesítőbizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Kelt Zala-Egerszegen, 1896. évi nov. 10-én.

Kir. törvszék mint telekkönyvi hatóság.

Rutich kir. törvszéki bíró.

Legjobb és MARTON JÓZSEF

Budapest VII. Károly körút 9.

Francia Cognac, Pezsgó,

Tokaji és Spanyol bor

különlegességek.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

bevásárlási

Kapható Zala-Egerszegen:

Derenesény Pál, Fangler Mihály, Gyarmati Vilmos, Hubinszky Adolf, Ján Ferenc, Kaszter Sándor gyógyszerész, Weisz Jónás unokaöccse kereskedésében.

Az általánosan ismert, jó hírnévnek örvendő s több oldalulag kitüntetett sósborsszesz készítményem — kelendőségénél fogva — sok utánszám lévén az utóbbi időben kitéve, elhatároztam, hogy azokban címjegyeimet módosítom s arra két nyomtatásban saját házam külső alakját veszem fel, bejegyeztetvén azt egyszersmind védjegyként a budapesti iparkamaránál.

SÓSBORSZESZ

gyors enyhülést eszközöl: csúszos szagatás, fagyás, fog- és infájdalmak, szemgyöngöség, bénulások, zsugorok stb. ellen: de különösen a bedörzsölő és kenő gyűrő gyógymódnál (massage) igen jó hatásúnak bizonyult. Fogtisztító szerül is igen ajánlható, amennyiben a fogak fényét elősegíti, a foghúst erősíti és a száj tisztá, szagtalanázt nyer a szesz elpárolgása után, valamint ajánlatos e szer fejmosásra is a hajidegek erősítésére, a fejkörpa képződés megakadályozására és annak megszüntetésére.

Ára egy nagy üveggel 90 kr., egy kisebb üveggel 45 kr.

Brázay Kálmán

Budapesten, IV. kerület Muzeum-körút 28-ik sz.

ÖZV. TÁHY ROZÁLIA

KÖNYVNYOMDÁJA ÉS NYOMTATVÁNY RAKTÁRA

Jákum-utca 4. sz. ZALA-EGERSZEGEN Jákum-utca 4. sz.

Van szerencsém a n. é. közönség becses figyelmébe ajánlani 55 év óta fennálló s egy nagy önkirakó és egy legújabb amerikai gyorsajt val működő

KÖNYVNYOMDÁMAT,

melyet a betűöntődék legújabb és legmodernebb termékeivel szereltem fel; mely körülménynél fogva ma már képes vagyok a

sablonszerű nyomdai munkálatok

előállításán kívül bármily néven nevezendő díszmunkáknak több színben csinos, izlésteljes és jutányas árak mellett előállítására.

100 drb névjegy 80 krtól feljebb. — 100 drb. esketési és táncvigalmi meghívó 1 frt 50 krtól feljebb. — 100 darab falragasz bélyeg nélkül: negyed ives 3 frt, félives 6 frt, egész ives, (a legnagyobb alakú színes papíron), 8 frt. — 100 drb gyászjelentés 4 frttől feljebb. — 100 drb levélpapír és boríték cégnomással: 8-ad ives 2 frt, 4-ed ives 2 frt 50 kr. stb. stb.

Színes nyomással készített nyomtatványok a legjutányosabban számíttatnak.

Ügyvédek, bíróságok, lelkészek, végrehajtók, községi és körjegyzők, halottképek részére szükséges nyomtatványok raktáron tartatnak, melyekből 20 iv: kis hivatalos alak 16 kr., nagy hivatalos alak 24 kr., medián 28 kr.

Utadó főkönyvek a vármegye által kiadott nagy medián alakban, továbbá az összesített pótdó kezeléséhez szükséges nyomtatványok szintén készletben vannak s 20 ivenkint 20 kr-ért árusítom üzleti helyiségemben.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

A nagyérdemű közönség becses megrendeléseit kérve, maradok

kiváló tisztelettel

ÖZV. TÁHY ROZÁLIA

könyvnyomdatulajdonosnő.